

Forslag

til

Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 14. marts 1955.)*

Afsnit I.

Omsætningsafgift af forskellige varer.

Det afgiftspligtige vareområde.

§ 1.

Der svares til statskassen en omsætningsafgift af følgende varer:

1. Manufakturvarer og beklædningsgenstande af enhver art. Kunstige blomster. Besætningsartikler, knapper og andet tilbehør til klædningsstykker. Pelsskind.
2. Metervarer af bløde formstoffer (plastic) samt sådanne varer af bløde formstoffer, som finder tilsvarende anvendelse som de under punkt 1 hørende varer.
3. Paraplyer og parasoller.
4. Varer fremstillet af læder eller skind samt varer af formstoffer, fiber o. lign., der finder tilsvarende anvendelse.
5. Guld-, sølv- og platinvarer, dog ikke varer, som kun er forgyldte eller forselvede. Endvidere ædelstene, halvædelstene og perler. Bijouterivarer af enhver art (også forgyldte eller forselvede).
6. Ure af enhver art, herunder urværker. Kæder, remme o. lign. til ure.
7. Legetøj.
8. Radiogrammofoner og andre radiomodtagere, fjernsynsmodtagere, grammofo-
foner, pladespillere, højttalere, højttalerenheder, grammofo-
motorer, pladetal-
lerkener, pickup'er, pickup-
arme, pickup-
hoveder og pladeskiftere samt kabinetter til radiomodtagere, fjernsynsmodtagere og pladespillere; møbler, hvori en radio-

modtager, eventuelt tillige et grammofo-
fonværk, kan anbringes på en sådan
måde, at varen fremtræder som en
skabsradio eller en radiogrammofon,
anses for afgiftspligtige kabinetter.

§ 2.

Varer af den art, der ved indførsel fra udlandet omfattes af toldtariffens afsnit for „tekstilstoffer og arbejder heraf“, dog ikke toldfri spindestoffer, vat og asbestvarer, anses i alle tilfælde for manufakturvarer. Varer sammensat af gummi og tekstil anses ikke for afgiftspligtige, såfremt de ved indførsel fra udlandet omfattes af toldtariffens nr. 97—99 a. For andre varer sammensat af gummi og tekstil forholder der ved bedømmelsen af, om varen kan anses for manufakturvarer, således, at gulvtæpper og gulvtæppestoffer samt varer, hvis vægt kan bedømmes af toldvæsenet og højst udgør 1 kg 500 g pr. m², anses for manufakturvarer, medens andre varer kun anses for manufakturvarer, hvis indholdet af tekstil overstiger halvdelen af varens vægt.

§ 3.

Fritaget for afgift er:

Bandager til sygebrug. Suturesilke.
Tekstilstoffer pålagt klæbemasse samt farvebånd.
Garn, reb og tovværk af hamp, sisal, jute, kokos og papir.
Sække og wrappers.
Fiskenet.
Driv- og transportremme. Slanger.
Seletøj, der henhører under § 1, punkt 4.

*) Se tillæg A. sp. 1553; tillæg B. sp. 377 og 387; folketingstidende: fremsættelsen sp. 2750, 1. behandling sp. 2780, 2. behandling sp. 2889, 3. behandling sp. 2965.

Linoleum og tilsvarende gulvbelægningsmateriale.

Briller og brillestel.

Madrasser. Dynner og puder o. lign.

Fodtøj.

§ 4.

Stk. 1. Finansministeriet kan efter samråd med det i § 21 omhandlede nævn fritage en vare for afgift, såfremt varens anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn i ganske særlig grad taler derfor.

Stk. 2. Finansministeriet kan fritage en vare for afgift, såfremt den anvendes til fremstilling af varer, der ikke omfattes af afgiftspligten i henhold til § 1, jfr. § 3, eller § 14 eller er fritaget for afgift i henhold til stk. 1.

Den afgiftspligtige omsætning og afgiftens størrelse.

§ 5.

Stk. 1. Afgift svares af den, der i erhvervs-mæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer eller driver mellemandel med sådanne varer.

Stk. 2. Afgift svares endvidere af den, der indfører afgiftspligtige varer fra udlandet, forsåvidt den pågældende ikke omfattes af bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Ved auktionssalg svares afgift, medmindre varen godtgøres at være afsat til en i henhold til stk. 1 anmeldt virksomhed. Tvangsauktionssalg i henhold til udlæg og udpantning hos personer m. v., der ikke omfattes af bestemmelsen i stk. 1, fritages for afgift.

§ 6.

Stk. 1. Undtaget fra afgiftspligten i henhold til § 5, stk. 1, er den, hvis afgiftspligtige virksomhed alene består i fremstilling af yderbeklædning (herunder skjorter og flipper) af tekstilstof til salg direkte til forbruger.

Stk. 2. Som yderbeklædning i henhold til stk. 1 anses ikke handsker og vanter, kraver, slips, sjaler, slør, tørklæder, strømper, sokker og gamacher, jfr. iøvrigt § 21.

§ 7.

Stk. 1. Enhver virksomhed, der fremstiller eller driver mellemandel med afgifts-

pligtige varer, skal være anmeldt for kontrolmyndigheden, der som bevis herfor udsteder et legitimationskort; dette skal tilbageleveres ved virksomhedens ophør som afgiftspligtig virksomhed. Undtaget fra anmeldelsespligten er dog de i § 6 omhandlede virksomheder.

Stk. 2. Såfremt en virksomheds afgiftspligtige omsætning — bortset fra udlevering til eget detailudsalg — efter finansministeriets skøn må antages at blive mindre end 10 000 kr. årlig eller mindre end $\frac{1}{3}$ af omsætningen af afgiftspligtige varer i virksomhedens detailudsalg, kan ministeriet, når beskatning kan ske ved udleveringen fra leverandørerne, træffe bestemmelse om, at virksomheden ikke kan være anmeldt som afgiftspligtig virksomhed eller kun kan indkøbe afgiftspligtige varer i afgiftsberigtiget stand.

Stk. 3. I andre tilfælde, hvor afgiftspligtige virksomheder har eget detailudsalg, kan finansministeriet på nærmere fastsatte vilkår tillade, at afgiftspligtige varer, der af virksomheden erhverves til detailudsalget, indkøbes i afgiftsberigtiget stand.

§ 8.

Stk. 1. Den afgiftspligtige omsætning er den afgiftspligtige værdi af de udleverede afgiftspligtige varer med fradrag af værdien af varer, der er overført til anden anmeldt virksomhed eller udført til udlandet under iagttagelse af nærmere af finansministeriet fastsatte regler. De udleverede varer medregnes i omsætningen, uanset om varerne er endeligt solgt eller leveres i konsignation eller på anden måde. Til omsætningen henregnes også varer, der forbruges eller benyttes af den afgiftspligtige eller udleveres uden modydelse.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en afgiftspligtig virksomhed fremstiller yderbeklædning af tekstilstof indleveret til forarbejdning af en ikke afgiftspligtig virksomhed, medregnes betalingen for selve forarbejdningen ikke i den afgiftspligtige omsætning, hvorimod der skal svares afgift af de afgiftspligtige materialer, som den afgiftspligtige virksomhed leverer i forbindelse med forarbejdningen af det indleverede stof.

Stk. 3. Overførsel af afgiftspligtige varer fra en i henhold til § 5, stk. 1, afgiftspligtig

virksomhed til eget detailudsalg betragtes som en afgiftspligtig omsætning.

Stk. 4. En anmeldt virksomhed er kun berettiget til afgiftsfrit at modtage afgiftspligtige varer, som er bestemt til videresalg eller af virksomheden anvendes til fremstilling af afgiftspligtige varer under sådanne vilkår, at fremstillingen af de pågældende varer skal anmeldes i henhold til § 5, jfr. § 6.

§ 9.

De afgiftspligtige virksomheder hæfter for afgiften af de varer, der er indført eller fremstillet af virksomheden eller tilført denne fra anden virksomhed, medmindre afgiftspligten overføres til en anden anmeldt virksomhed. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen ifølge regnskabet, tilsvares afgiften af det manglende kvantum. Finansministeriet kan dog tillade, at varer, der på grund af beskadigelse eller lignende er blevet uanvendelige, på nærmere fastsatte betingelser fraskrives i lagerbeholdningen; endvidere frafaldes krav om betaling af afgift for varer, der på en efter finansministeriets skøn betryggende måde godtgøres at være gået tabt for virksomheden ved indbrud eller brand.

§ 10.

Stk. 1. Den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som modtageren skal yde for varerne, afgiften ikke medregnet. Rabat, som er betinget af betaling inden en vis frist eller af køb af et nærmere fastsat kvantum i en vis periode eller af andre vilkår, der ikke er opfyldt ved selve købet, skal dog medregnes til den afgiftspligtige værdi; det samme gælder agentprovision o. lign. I tilfælde, hvor der ikke finder modydelse sted, er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved udleveringen af sådanne varer mod vederlag. Kan en sådan pris ikke konstateres, fastsættes den afgiftspligtige værdi af det i § 21 omhandlede nævn på grundlag af virksomhedens indkøbspris med tillæg af de omkostninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer.

Stk. 2. Såfremt der ved afgiftsberigtigelsen af en vare mangler sådanne dele, der er nødvendige ved brugen af varen, eller hvor-

til varen er indrettet, kan det i § 21 omhandlede nævn bestemme, at den afgiftspligtige værdi skal forhøjes med et beløb svarende til værdien af de manglende dele.

§ 11.

Stk. 1. Såfremt en anmeldt virksomhed udleverer varer direkte til forbruger eller til eget detailudsalg, er den afgiftspligtige værdi de pågældende varers detailpris, afgiften ikke medregnet, med et fradrag på 20 pct. af denne pris. I tilfælde, hvor der iøvrigt måtte bestå et interessefællesskab mellem en anmeldt virksomhed og et detailudsalg, således at den ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeriet kræve, at varer, der af den anmeldte virksomhed udleveres til det pågældende detailudsalg, afgiftsberigtiges på grundlag af detailprisen som foran nævnt.

Stk. 2. På begæring af finansministeriet er de pågældende virksomheder pligtige at give ministeriet de fornødne oplysninger til bedømmelse af, hvorvidt der foreligger et interessefællesskab af den i stk. 1 omhandlede art.

§ 12.

Stk. 1. I tilfælde, hvor afgiften skal berigtiges ved indførslen, jfr. § 15, stk. 4, er den afgiftspligtige værdi toldberegningens værdien tillagt tolden, eventuel betaling for bevilningstilsagn udstedt i henhold til dollarpræmieringsordningen, og 20 pct. af summen af disse beløb.

Stk. 2. Ved auktionssalg er den afgiftspligtige værdi auktionssalgsbesummen indbefattet omkostninger.

§ 13.

Afgiften udgør:

1. for yderbeklædning af tekstilstof, jfr. § 6: 10 pct. af den afgiftspligtige værdi.
2. for gulvtæpper og gulvtæppestoffer, undtagen gulvmåtter af kokos, siv, strå eller bast: 25 pct. af den afgiftspligtige værdi.
3. for andre varer: 15 pct. af den afgiftspligtige værdi.

§ 14.

Ved indførsel fra udlandet af nedenævnte varer svares dækningsafgift med de

angivne satser, beregnet af toldberegningseværdien tillagt tolden:

madrasser,	}	10 pct.
dyner og puder o. lign.		
møbler i forbindelse med tekstilstof,		
barnevogne,	}	5 pct.
fodtøj.		

§ 15.

Stk. 1. De afgiftspligtige virksomheder er pligtige efter udløbet af hver måned og senest den 8. i den påfølgende måned til kontrolmyndigheden at afgive en af virksomhedens ansvarlige ledelse underskrevet angivelse af den i månedens løb stedfundne afgiftspligtige omsætning fordelt på de i § 13 nævnte afgiftsklasser samt afgiftsbeløbet for hver af disse.

Stk. 2. Afgiften af den i en måned stedfundne afgiftspligtige omsætning skal være indbetalt til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den påfølgende måned. Der kan dog, for så vidt angår afgiften af de i § 1, pkt. 8, omhandlede varer (radiomodtagere m. m.), efter regler fastsat af finansministeriet mod sikkerhed tilstås de afgiftspligtige virksomheder kredit, således at afgiften for de i en måned udleverede varer afregnes senest 2 måneder efter udløbet af den fornævnte betalingsfrist.

Stk. 3. Hvis en virksomhed ikke betaler forfaldne afgifter rettidigt, kan finansministeriet pålægge virksomheden for fremtiden at afgive den i stk. 1 omhandlede angivelse for kortere perioder end en måned ad gangen samt pålægge virksomheden en kortere betalingsfrist end den i stk. 2 foreskrevne. Finansministeriet kan i samme tilfælde pålægge en virksomhed at stille sikkerhed for afgiftens betaling til forfaldstid.

Stk. 4. I de i § 5, stk. 2, omhandlede tilfælde berigtiges afgiften ved indførslen.

Stk. 5. Afgiften af auktionssalg, jfr. § 5, stk. 3, skal berigtiges inden 1 måned efter auktionens afholdelse.

§ 16.

Stk. 1. Ved enhver udlevering af afgiftspligtige varer fra de anmeldte virksomheder skal der udstedes en faktura med angivelse af varens art og mængde, den

afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet. Eventuelle rabatter o. lign. skal angives i fakturaen.

Stk. 2. De anmeldte virksomheder skal føre det af finansministeriet påbudte regnskab over modtagne og udleverede afgiftspligtige varer. Pligten for en virksomhed til at føre særligt regnskab bortfalder, såfremt virksomhedens almindelige regnskab af kontrolmyndigheden anses for fyldestgørende som grundlag for afgiftsberigtigelsen.

Stk. 3. De afgiftspligtige varer skal i de anmeldte virksomheder oplagres særskilt. Der skal mindst een gang årlig foretages en fuldstændig opgørelse af lageret af afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Afgiftspligtige virksomheder med eget detailudsalg er pligtige at mærke beholdningen af varer i detailudsalget med detailpris.

Stk. 5. De anmeldte virksomheder skal iøvrigt iagttage de kontrolforskrifter, som fastsættes af finansministeriet.

§ 17.

Stk. 1. Det er forbudt detailudsalg at modtage afgiftspligtige varer til afsætning i virksomheden, uden at der medfølger en af leverandøren udfærdiget faktura med oplysning om leverandørens navn og adresse, varernes afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet.

Stk. 2. Detailudsalgene skal opbevare fakturaer over modtagne afgiftspligtige varer, indtil afsætningen har fundet sted, dog mindst i 2 år.

§ 18.

Ved returnering af afgiftsberigtigede varer til den afgiftspligtige virksomhed, der har leveret varen, kan der ydes godtgørelse af den erlagte afgift, såfremt leverandøren godtgør den pågældende salgssummen for varen indbefattet afgiften, og returneringen finder sted inden 1 år.

Kontrolbestemmelser m. v.

§ 19.

Stk. 1. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn i de i henhold til nærværende lov afgiftspligtige virksom-

heder og af disses regnskaber m. v. Virksomhederne og myndighederne skal på begæring meddele enhver oplysning til brug for kontrollen med afgifterne.

Stk. 2. Leverandører af materialer eller dele til fremstilling af de i henhold til nærværende lov afgiftspligtige varer er efter begæring af kontrolmyndigheden pligtige at meddele denne oplysninger om leverancer til de i henhold til nærværende lov afgiftspligtige virksomheder.

Stk. 3. Detailhandlere og andre, der forhandler afgiftspligtige varer, er pligtige efter begæring af kontrolmyndigheden at meddele denne oplysninger vedrørende deres indkøb af sådanne varer. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn af lagerbeholdninger og regnskaber m. v. hos de nævnte virksomheder.

§ 20.

I tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører de påbudte regnskaber eller ikke fører dem på behørig måde, eller hvor den angivne afgiftspligtige omsætning efter kontrolmyndighedens skøn ikke er overensstemmende med de faktiske forhold, kan kontrolmyndigheden foretage en skønsmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning.

§ 21.

Stk. 1. Den af kontrolmyndigheden foretagne skønsmæssige ansættelse af omsætningen kan af den pågældende indbringes for et af finansministeren nedsat nævn. Såfremt nævnet ikke kan godkende kontrolmyndighedens ansættelse, foretager nævnet selv en skønsmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning. Indankning for nævnet skal ske inden 14 dage efter, at den pågældende er gjort bekendt med kontrolmyndighedens ansættelse.

Stk. 2. Spørgsmål om en vares afgiftspligt, om en beklædningsgenstand kan betragtes som yderbeklædning, jfr. § 6, og om den afgiftspligtige værdi afgøres af nævnet. I tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvorvidt en vare omfattes af afgiftspligten, kan finansministeriet meddele foreløbige afgørelser, der derefter af dette forelægges nævnet. Det bestemmes i det enkelte tilfælde af nævnet, om der skal kræves efterbetaling eller ske tilbagebetaling af omsæt-

ningsafgift for tiden, før nævnets afgørelse er meddelt virksomheden.

Stk. 3. Nævnets afgørelser er endelige.

Stk. 4. Nævnet består af tre medlemmer, hvoraf to — herunder formanden — skal være dommere. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver branchemæssig indsigt, tilførdnes der nævnet branchekyndige udpeget henholdsvis af Industrirådet og Håndværksrådet i forening og af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation. Der skal efter begæring af den, som har anmodet nævnet om en afgørelse, gives den pågældende adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 5. Vederlæg til nævnets medlemmer samt til medhjælp for nævnet fastsættes af finansministeren.

§ 22.

Såfremt skyldig afgift ikke betales senest 14 dage efter betalingsfristens udløb, bortfalder retten til at drive den afgiftspligtige virksomhed, indtil det skyldige beløb er betalt.

§ 23.

Stk. 1. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som overfor kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldforordningens § 75.

Stk. 2. Når indehaveren af en i henhold til nærværende lov afgiftspligtig virksomhed dør, eller hans bo tages under konkursbehandling, skal skifteretten uopholdelig give kontrolmyndigheden meddelelse herom.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en handlende, der har modtaget afgiftspligtige varer til videresalg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. punktum, tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret indenfor et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Stk. 4. For erlæggelse af afgift i henhold til bestemmelserne i denne lov hæfter såvel virksomhedens ejer som dens bestyrer, forpagter o. lign.

§ 24.

Finansministeriet kan tilbagekalde en i henhold til denne lov meddelt afgiftsfritagelse, såfremt den pågældende overtræder de til afgiftsfritagelsen knyttede betingelser.

§ 25.

Stk. 1. Overtrædelser af bestemmelserne i nærværende lov eller de i henhold til loven fastsatte regler straffes med bøder. I tilfælde af forsætlig afgiftsunddragelse kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år. Ved særlig grov overtrædelse kan retten til at drive afgiftspligtig virksomhed ved dom frakendes den pågældende enten for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum.

Stk. 2. Bøder pålægges af finansministeriet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at finansministeriets afgørelse er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolenes afgørelse, hvilket da foranlediges af finansministeriet. En indledet sag bortfalder, når finansministeriet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller den tiltalte, som har forlangt domstolenes afgørelse, frafalder samme. Finansministeriet tager bestemmelse om appel fra det offentlige side af de omhandlede sager. Med hensyn til de ikendte bøder finder § 2 i lov nr. 275 af 13. november 1926 anvendelse.

Stk. 3. Når sager angående overtrædelser af nærværende lov indbringes for retten, behandles de som politisager.

Stk. 4. De i lov om rettens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltens begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 5. Såfremt den begæede overtrædelse af nærværende lovs bestemmelser har medført afgiftstab for statskassen, er vedkommende pligtig at erlægge den afgift, staten har mistet; såfremt størrelsen af det undtagne afgiftsbeløb ikke kan konstateres, erlægges som vederlag for afgiften et beløb af samme størrelse som det fastsatte bødebeløb eller — hvis den pågældende anses

med frihedsstraf — et ved rettens skøn fastsat beløb.

§ 26.

Det påhviler politiet at underrette kontrolmyndigheden om de til dets kundskab kommende overtrædelser eller omgælder af denne lov samt på begæring derom at yde bistand til opklaringen heraf.

§ 27.

Det påhviler virksomheder, der afsætter radiogrammofoner og andre radiomodtagere samt fjernsynsmodtagere til forbrugere, at give den danske statsradiofoni oplysninger om navn, stilling og adresse på købere af sådanne apparater. Samme pligt påhviler auktionsholdere og auktionsledere. Meddelelse om de i en måned stedfundne køb skal afgives inden den 5. i den følgende måned.

Afgift af detailhandlers lagre.

§ 28.

Stk. 1. Detailhandlere svarer afgift af beholdningen den 15. marts 1955 ved døgnets begyndelse af de i § 16, stk. 1, i lov nr. 330 af 22. december 1953 omhandlede varer (radiomodtagere m. v.). Afgiften svares af virksomhedernes samlede varebeholdning, herunder varer modtaget i konsignation samt varer, der er solgt, men ikke udleveret. Endvidere svares afgiften af varer, der uden at være afgiftsberigtiget er udleveret på prøve eller lignende.

Stk. 2. Varer, der antages at have været udleveret til forbrugere inden den 20. november 1950, samt varer, der er afgiftsberigtiget efter loven af 19. november 1950 eller senere love, fritages for afgift efter nærværende paragraf, medmindre varerne er taget tilbage fra kunder mod afgiftsgodtgørelse.

Stk. 3. Afgiften efter stk. 1 svares med 15 pct. af detailhandlernes indkøbspris uden fradrag.

Stk. 4. De pågældende handlende er pligtige den 15. marts 1955 at afgive en specificeret fortegnelse til toldvæsenet over beholdningen ved døgnets begyndelse af de i stk. 1 omhandlede varer med angivelse af disses indkøbspris.

Stk. 5. Afgiften efter nærværende paragraf skal indbetales til toldvæsenet den

1. juli 1955, 1. oktober 1955, 2. januar 1956 og 3. april 1956 med $\frac{1}{4}$ af afgiftsbeløbet hver gang.

§ 29.

Stk. 1. Af beholdninger af de i § 1, stk. 2, i lov nr. 331 af 22. december 1953 omhandlede varer (guld-, sølv- og platinvarer, ædelstene, halvædelstene, perler samt afgiftspligtige ure), som ved døgnets begyndelse den 15. marts 1955 findes i detailudsalg, svares — såfremt detailværdien uden afgift af det enkelte udsalgs beholdning af sådanne varer udgør 500 kr. eller derover — afgift med 10 pct. af varernes detailpris uden afgift. Til beholdningerne medregnes varer modtaget i konsignation samt varer, der er solgt, men ikke udleveret. Ved opgørelsen af beholdningernes detailværdi bortses fra varer, hvis detailpris uden afgift andrager højst 10 kr. pr. stk.; sådanne varer fritages for afgift.

Stk. 2. De pågældende handlende skal den 15. marts 1955, forinden udlevering af de afgiftspligtige varer finder sted, foretage en opgørelse af detaillageret heraf og — såfremt den samlede afgiftspligtige detailværdi overstiger 500 kr. — til toldvæsenet afgive en specificeret fortegnelse over varerne med angivelse af detailpriserne. Fortegnelsen skal afgives den 15. marts 1955.

Stk. 3. Afgiften efter nærværende paragraf skal indbetales til toldvæsenet den 1. juli 1955, 1. oktober 1955, 2. januar 1956 og 3. april 1956 med $\frac{1}{4}$ af afgiftsbeløbet hver gang.

Andre bestemmelser.

§ 30.

Afgiftspligten i henhold til nærværende lov omfatter alle de varer, der udleveres fra og med lovens ikrafttræden, uanset om varerne er betalt eller bestilt forinden. Afgiftspligten omfatter endvidere de varer henhørende under § 1, punkt 1—4 og 7, som fra og med den 13. marts 1955 er udleveret fra fabrikanter eller grossister.

§ 31.

Den i § 15, stk. 2, 1. punktum, fastsatte indbetalingsfrist forlænges, såvidt angår afgift af omsætningen i perioden indtil udgangen af september måned 1955, med en måned og, såvidt angår afgiften af omsætningen i oktober kvartal, med en halv måned.

§ 32.

Finansministeriet bemyndiges til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af beskatningen efter nærværende afsnit og herunder foreskrive, at der i de afgiftspligtige virksomheder skal foretages en fuldstændig opgørelse af lageret af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden. Endvidere kan finansministeriet fastsætte de fornødne overgangsbestemmelser.

§ 33.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

Afsnit II.

Avancebestemmelser.

§ 34.

Stk. 1. Virksomheder indenfor industri og håndværk, der fremstiller nogen af de af nærværende lov omfattede varer eller mineralvand, konsum-is, kaffe og te, tændstikker, cigar- og cigarettændere og benzin, må ikke uden tilladelse fra den myndighed, som ministeren for handel, industri og søfart dertil måtte bemyndige, forhøje de pr. 1. marts 1955 gældende absolutte bruttoavancer for de pågældende varer.

Stk. 2. Ved bruttoavancen forstås i denne paragraf forskellen mellem salgspris og direkte udgifter til råvarer, hjælpematerialer og produktiv arbejds løn.

§ 35.

Stk. 1. Importører, grossister og detailister må ikke uden tilladelse fra den i henhold til § 34 udpegede myndighed forhøje de pr. 1. marts 1955 beregnede absolutte bruttoavancer for de i § 34 omhandlede varer.

Stk. 2. Ved bruttoavancen forstås i denne paragraf forskellen mellem salgsprisen og indkøbsprisen med tillæg af sædvanlige hjemtagelsesomkostninger.

§ 36.

Tilladelse til avanceforhøjelse i henhold til §§ 34 og 35 bør gives, når det godtgøres, at den ønskede avanceforhøjelse ikke er begrundet i de pålagte afgifter.

§ 37.

De afgørelser, der træffes af den i §§ 34 og 35 omhandlede myndighed, kan påklages efter de om anke af denne myndigheds afgørelser i almindelighed gældende regler.

§ 38.

Stk. 1. Overtrædelse af de i dette afsnit indeholdte bestemmelser straffes, for så vidt højere straf ikke derved forskyldes efter borgerlig straffelov, med bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som i forhold, der omfattes af dette afsnit, meddeler kontrolmyndighederne urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold, der måtte være af betydning for vedkommende sags behandling.

Stk. 3. Ulovligt indvundet avance vil ved dom være at inddrage i statskassen.

Afsnit III.

Om sparebeviser m. v.

§ 39.

Stk. 1. Til personer, der for skatteårene 1955—56 og 1956—57 er fuldt skattepligtige til staten og for det pågældende skatteår er ansat til en skattepligtig indkomst på 4 000 kr. eller derover, udstedes der af statskassen sparebeviser med det i § 40 fastsatte pålydende.

Stk. 2. Sparebeviser udstedes ikke til personer, der kun er skattepligtige til staten for 2. halvår af det pågældende skatteår.

§ 40.

Stk. 1. Sparebevisernes størrelse fastsættes i forhold til den ansatte skattepligtige indkomst og udgør — henholdsvis for forsørgere og ikke-forsørgere — nedennævnte beløb:

Når indkomsten er	For forsørgere	For ikke-forsørgere
	kr.	kr.
4 000 kr. og indtil 5 500 kr.	80	40
5 500 - - - 7 000 -	120	40
7 000 - - - 8 500 -	160	80
8 500 - - - 12 000 -	200	80
12 000 - - - 20 000 -	240	120
20 000 - - derover	280	160

Stk. 2. Sparebeviserne vil være at afhente hos vedkommende myndighed indenfor en

af finansministeren fastsat frist, således at undladelse heraf medfører fortabelse af kravet i henhold til stk. 1. De nærmere regler herom fastsættes af finansministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg.

§ 41.

Over sparebeviserne kan skatteyderne ikke disponere i levende live, det være sig ved salg, pantsætning eller på anden måde, ligesom beløbene skal være unddraget kreditorforfølgning, jfr. dog § 45, stk. 1.

§ 42.

De i lov nr. 145 af 13. april 1938 om mortifikation af værdipapirer indeholdte regler finder ikke anvendelse på sparebeviserne.

§ 43.

Stk. 1. Sparebeviserne indløses ved årlige udtrækninger med $\frac{1}{10}$ hvert år, første gang 1. april 1962, sidste gang 1. april 1971. Ved at udsætte indløsningen bevares retten til senere at indløse beviset med de i stk. 2 nævnte rentetillæg.

Stk. 2. Ved indløsningen udbetales sparebevisets pålydende med et rentetillæg, således at den samlede udbetaling for hver 40 kr. bliver:

Ved indløsning	kr.
$\frac{1}{4}$ 1962— $\frac{31}{3}$ 1963	50,00
$\frac{1}{4}$ 1963— $\frac{31}{3}$ 1964	52,50
$\frac{1}{4}$ 1964— $\frac{31}{3}$ 1965	54,50
$\frac{1}{4}$ 1965— $\frac{31}{3}$ 1966	57,50
$\frac{1}{4}$ 1966— $\frac{31}{3}$ 1967	60,00
$\frac{1}{4}$ 1967— $\frac{31}{3}$ 1968	62,50
$\frac{1}{4}$ 1968— $\frac{31}{3}$ 1969	65,50
$\frac{1}{4}$ 1969— $\frac{31}{3}$ 1970	68,50
$\frac{1}{4}$ 1970— $\frac{31}{3}$ 1971	72,00
$\frac{1}{4}$ 1971 og derefter	75,00

§ 44.

Stk. 1. Udbetaling kan kun ske mod sparebevisets tilbagelevering.

Stk. 2. Kravet i henhold til sparebeviset bortfalder, såfremt sparebeviset ikke er præsenteret til indløsning senest den 31. marts 1974.

§ 45.

Stk. 1. Såfremt sparebevisets ejer afgår ved døden eller erklæres konkurs, frigives sparebeviset, og dets pålydende med ved-

F. t. l. om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

hængende rente udbetales til dødsboet, henholdsvis konkursboet. Hvis frigivelsen finder sted inden den 1. april 1962, ydes et rentetillæg, der fastsættes af finansministeren.

Stk. 2. Finansministeren eller den myndighed, han dertil måtte bemyndige, kan tillade, at et sparebevis frigives til udbetaling i tilfælde af, at den pågældende ejer definitivt forlader landet. Rentetillæg ydes efter de i stk. 1 indeholdte regler.

§ 46.

Sparebevisets pålydende samt rentetil lægget medregnes ikke i den skattepligtige indkomst og formue.

§ 47.

Stk. 1. Til hver forsørger, der ved begyndelsen af skatteårene 1955—56 og 1956—57 er fuldt skattepligtig til staten og for det pågældende skatteår er ansat til en skattepligtig indkomst, der er mindre end 4 000 kr., udbetales der et beløb på 40 kr.

Stk. 2. Til hver ikke-forsørger, der ved begyndelsen af skatteårene 1955—56 og 1956—57 er fuldt skattepligtig til staten, og som oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248 eller på de nævnte tidspunkter vil være fyldt 65 år, udbetales der, såfremt hans ansatte skattepligtige indkomst er under 4 000 kr., et beløb på 20 kr.

Stk. 3. Beløbene udbetales af kommunerne mod senere refusion af statskassen, og udbetaling finder sted i løbet af august måned i det pågældende skatteår.

Stk. 4. Den, der med urette har oppebåret det i stk. 1 eller stk. 2 omhandlede beløb, er pligtig at tilbagebetale beløbet.

Stk. 5. Hvis der, efter at et beløb er udbetalt til en forsørger, sker ændring af den skattepligtige indkomst, således at denne ansættes til 4 000 kr. eller derover, afkortes

det udbetalte beløb i det beløb, for hvilket sparebevis herefter vil være at udstede.

Stk. 6. Såfremt den skattepligtige indkomst for en skattepligtig, til hvem der er udstedt sparebevis, nedsættes til et beløb, der er mindre end 4 000 kr., er den pågældende pligtig at tilbagelevere det til ham udstedte sparebevis. Ved tilbageleveringen udbetales der ham det under stk. 1 eller 2 omhandlede beløb.

§ 48.

Ændringer i indkomstansættelserne i henhold til afgørelser, der træffes efter den 1. april 1962, er uden virkning for de i dette afsnit omhandlede sparebeviser og ydelser.

§ 49.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i dette afsnit og bemyndiges til at afholde de med gennemførelsen forbundne udgifter.

Afsnit IV.

§ 50.

De i henhold til afsnit I indkomne beløb indsættes på en særlig konto i Danmarks Nationalbank. Af de på denne konto hensatte midler udredes de beløb, som kommer til udbetaling i henhold til den i afsnit III omhandlede ordning, samt de hermed forbundne administrationsudgifter. De på kontoen indestående midler efter fradrag af de foran anførte udgifter vil til sin tid være at afskrive på statens reguleringskonto.

§ 51.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7. Loven træder i kraft den 15. marts 1955 og udløber, forsåvidt angår afsnit I og II, med udgangen af marts 1957.

Gustav Pedersen.

/ Horn.